

na delo najprej v okolico. Delujte korak za korakom, a dan za dnem brez ponehanja. Ne s prasko in krikom, ne s preveč bleskečimi in glasnimi veseljami, marveč z mirnim, premišljenim, z ljubeznijo do naroda navdahnjenim delovanjem boste nekaj dosegli. Najtrša volja, jeklena pogumnost in vztrajnost in globoka resnoba velja; naj vas ne ustraši nevhvaležnost sobratov, marveč krepí naj vas zavest, da ste zato iz naroda, da zopet narodu posvetite in žrtvujete svoje življenje! Metod.

Cerkvene zadeve.

Smrt in pogreb č. g. Franca Vrlič, župnika na Stranica.

(Dalje.)

Po pridigi služili so preč. g. nadžupnik slovesno mrtvaško sv. mašo, pri kateri sta asistirala Konjska gg. kaplana. Pri altarju B. D. M. pa je bral tiho sv. mašo domači rojak g. Alojzij Arzenšek. Pri krsti v cerkvi smo zapeli pretresljivi »Libera«, težko krsto je vzdignilo šest čvrstih možev na svoje rame in med pevanjem psalma »Miserere« smo dospeli na pokopališče. Preč. g. nadžupnik so jamo blagoslovili, truplo rajnega gospoda župnika se je k večnemu počitku položilo, duhovniki pa so še enkrat rajnemu v slovo prisrčno zapeli: »Requiem aeternam dona ei Domine!«

Tako smo žalostno slovesnost na Stranica obhajali. H koncu naj še omenim nekaj iz življenja rajnega gospoda. Rodili so se dne 3. oktobra 1826 v St. Roprtu v Slov. goricah. Gimnazijo so obiskovali v Mariboru in Gradcu, ter so se prav marljivo učili. V mašnika posvečeni so bili dne 20. oktobra 1849. leta. Kot kaplan so služili na štirih farah Sekovske škofije. L. 1859. so pristopili k Lavantinski škofiji, ter so bili kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Hočah, Jarenini in Lembahu; provizor pa pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Polenšaku, Svičini in na Stranica. L. 1866. so šli za župnika k Sv. Križu pri Mariboru. Bili so pa rahlega zdravja. Težavne Križevske župnije niso mogli dolgo oskrbovati. Že leta 1868. ostavili so faro, ter šli v začasni pokoj. Ko so malo okrevali, prišli so spomladi l. 1869. za provizorja na Stranice. Tukaj so za faro prosili, njo dobili in jo od dne 5. septembra l. 1869. kot župnik pridno in vestno oskrbovali.

Ko so se kot provizor na Stranice selili in skoz Konjice peljali, videl jih je neki uradnik c. kr. sodnije. Gospod so tedaj bajé jako slabo izgledali. Uradnik se je čudil bolehnemu gospodu in jim je prerokoval, rekoč: »Gospod na Stranica ne bo živel teden dnij, zrak je preoster«. Sodbo o njih iz ust tega »krivega preroka« so rajni gospod večkrat pripovedovali, a zraven so še pristavili: »On (uradnik) je umrl čez leta dni, a jaz še pa zdaj živim«. Zrak Straniški je g. Vrliču prav dobro storil. Na njihovem obrazu se je poznalo, da so bili zdravi. Posebno krepkega zdravja se ve, da niso bili — glas njihov je bil zmirom bolj slab in tih — pa nevarno bolani niso gori nikoli bili. Zavoljo zdravega in svežega zraka so Stranice vedno hvalili. Ko je pred nekimi leti njihov stričnik Janez na prsih nevarno zbolel, so ga k sebi vzeli in je pri njih okreval in ozdravel brez posebne zdravniške pomoči.

Zdaj pa k njihovi osebi in njihovem plodonosnemu delovanju! Rajni naš gospod so bili čist in plemenit značaj, skrbni in vedno delaven gospodar in kot duhovnik prav ponižni, pobožni in vneti za sveto stvar. Bili so rajni čist in plemenit značaj. V njihovi družbi

je bilo tako prijetno. Nikoli se ni slišalo iz njihovih ust grdo obrekovanje ali opravljanje. In če jim je kdo v časih kaj takega pripovedoval, so bili na to tiho in so govor hitro na kaj drugoga obrnili, dobro vedóč, kar kraljevi pevec govori v 11. ps. 4. vrsti: »Gospod naj pokonča vse goljufne ustnice!« — V družbo posvetnih niso nikoli zahajali. Najraje so bili doma. Gotovo so imeli besede zveličanega Tomaža Kempčana pred očmi, kateri je rekel, da kolikokrat je šel med ljudi, je zmirom slabši domov prihajal. — Govorili so prav malo, so bolj poslušali. Znan jim je bil pregovor: »Poslušati je zlato, govoriti pa srebro«.

Posebno znamenito v njihovem življenju je bilo to, da so bili tako zadovoljni z vsem, kar jim je božja milost naklonila. Nisi jih slišal nikoli godrnjati ali se pritoževati. Če je še kaj tako hudega zadela njihovo osebo n. pr. sitnosti z domačimi, s farmani, nenadna vest o smrti prijatelja itd., dozdevalo se mi je, da so imeli potrpežljivost in vdanost v voljo božjo, Jobu podobno. Takih neprijetnostij so se v trenutku otresli in so bili zopet dobre volje. In zdaj, ko so po mrtvoudu zadeti bili, misliš, da so se kisló držali? Kaj še! Veseli so bili ravno tako, kakor da bi se njim nič ne bilo zgodilo. Da, rajni gospod so bili vrl značaj, so bili mož po božji volji, mož, ki ne pozna zvižaje. Na njih smo imeli prelep izgled vdanosti v voljo božjo, izgled potrpežljivosti, pohlevnosti. Zato so bili toliko ljubi duhovnikom, kakor tudi posvetnim prav po besedah sv. pisma: »Blagor pohlevnim, ker bodo zemljo posedli« (Mat. 5, 4) t. j. povsod mir vživali (sv. Kriz.) Kjer pa je mir, tam je tudi ljubezen.

Rajni gospod so bili pa tudi skrbni in vedno delavni gospodar. Zvečer so šli kmalu k počitku, zjutraj ob 3. ali 4. uri pa si že videl luč pri njih. Zgodaj vstajati je prvi in poglobitni pogoj dobrega gospodarja. Delo so deločevali sami. Šli so tudi sami na polje, so nadzorovali delavce in so jim tu pa tam tudi pokazali, kako se boljše eno ali drugo delo opravi. Gospodarske časnike so radi prebirali, da so se o potrebnem poučili. Če je bilo kaj novega priporočeno, so naročali in poskušali. Veliko veselje so imeli nad kmetijstvom. Zato so tudi prav pri cerkvi iz lastnega kupili lepo posestvo s hišo in gospodarskimi poslopji. Ker so pa bile stavbe že precej slabe, so hišo, kakor tudi hleve skoraj iz novega postavili. Na to svoje posestvo so radi zahajali. Kadar jih je pa kdo obiskal, so ga vedli s seboj, naj se ž njimi veseli nad lepim poslopjem. Zivinorejo so izvrstno razumeli, ter so bili srečni pri nji. Bili so tudi umni sadjerec, vrtnar in bučelar. Skrbeli so tudi za to, naj bi cerkev imela kaj več dohodkov. V to svrho so kupili na ime cerkve vinograd s hišico, nekaj njiv in lep gozd. Preje cerkev ni nič imela, zdaj se vsaj nekaj dóbi, da ima za največje potrebe. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Nekaj o češpljah.

(Konec.)

Sliva zahteva več redilnih snovij, kakor sadno drevje. Če te pomanjkujejo, treba je z gnojem pomoči. Kaj koristno je zalivanje s stanjšano gnojnico med poletjem. Tej je dobro pepela prinešati. Ako zalivamo, je najbolje pod kapom skrajnih vej po 1 m. narazen po 30 cm. globoke luknje z lopato izkopati in v te gnojnice vlivati. Kaj dobro je jeseni zemljo okoli debela okopati ter z gnojem pokriti, ali tega pod kapom krone v brazde spraviti.